

Quæ toties animos veterum torfere Sophorum,
Quæque Scholas hodie rauco certamine vexant,
Obvia conspiciamus; nubem pellente Mathesi;
Quæ superas penetrare domos, atque ardua Cæli,
NEWTONI auspiciis, jam dat contingere Tempora,
Surgite Mortales, terrenas mittite curas;
Atque hinc cæligenæ vires cognoscite Mentis,
A pecudum vita longe longeque remotæ.
Qui scriptis primus Tabulis compefcere Cædes,
Furta & Adulteria, & perjuræ crimina Fraudis;
Quive vagis populis circumdare mœnibus Urbes
Auctor erat; Cererisve beavit munere gentes;
Vel qui curarum lenimen preffit ab Uva;
Vel qui Niliaca monstravit arundine pictos
Confociare sonos, oculisque exponere Voces;
Humanam sortem minus extulit; utpote pauca
In commune ferens miseræ solatia vitæ.
Jam vero Superis convivæ admittimur, alti
Jura poli tractare licet, jamque abdita diæ
Clauftra patent Naturæ, & rerum immobilis ordo;
Et quæ præteritis latuere incognita sæclis.
Talia monstrantem justis celebrate Camænis,
Vos qui cælesti gaudetis nectare velci,
NEWTONUM clausi referantem scrinia Veri,
NEWTONUM Musis carum, cui pectore puro
Phœbus adest, totoque incessit Numine mentem;
Nec fas est propius Mortali attingere Divos.

EDM. HALLEY.

P R Æ

